

[Janne Normann]

men der er nok områder, der ikke i den bestående lovgivning er taget højde for, og derfor er det vigtigt, at vi får en samlet lovgivning for hele købe-, kredit- og kontokortområdet.

Jeg vil gerne sige til hr. Askjær Jørgensen, at dette, at man ønsker en lovgivning, ikke behøver at være ensbetydende med, at man nærer mistillid. Vores ønske om en lovgivning bygger på et ønske om gennemsigtighed, gennemskuelighed for forbrugerne og for de forretningsdrivende. Det bygger også på et ønske om gennem den debat, der altid går forud for en lovgivning, virkelig at få klarlagt de problemer, der måtte være, og hvorledes vi bedst løser dem. Det er ikke et spørgsmål om mistillid. Det er et spørgsmål om tillid til, at hvis folketinget behandler emnet, så bliver resultatet det bedste. Det er også et spørgsmål om tillid til, at hvis forbrugerne og butikshandelen kommer ind i billedet, så har vi et bedre grundlag at tage stilling på.

Dette at sige, at folketinget ikke kan styre kapitalen og ikke kan styre dette spørgsmål, og uha, vi må holde det udenfor, for vi kan sandelig ikke styre, hvad pengeinstitutterne foretager sig, anser jeg for en falliterklæning for folkestyret og for folketinget. Det er vores opgave at sørge for, hvis der skal komme et Dankort, at det bliver ordentligt udformet, således at de, der ønsker at bruge det, kan gøre det, uden at det på nogen måde generer dem, der ikke ønsker at bruge det. Det er det, vi er til for.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Industriministerens redegørelse kan efter min mening bedst betegnes som ét langt forsøg på at distancere sig fra de utallige problemer, der er i forbindelse med Dankortet eller et lignende generelt købekort, og de mange problemer, der også er opridset i den rapport, der er blevet udarbejdet af en række eksperter, som det hedder, i et udvalg, der blev nedsat af industriministeren sidste år.

Ministerens sniksnak – sådan mener jeg godt man kan betegne redegørelsen – munder ud i den konklusion, at problemerne må løses gennem forhandlinger mellem banker og pengeinstitutter og andre involverede, men uden om det offentlige og uden lovgivning. Ja, der åbnes en lille sprække til sidst

for, at det måske på et senere tidspunkt kan blive nødvendigt at tilpasse lovgivningen, men der tales ellers overhovedet ikke om nødvendigheden af lovgivning inden for dette område og heller ikke inden for resten af købe-, kredit- og kontokortområderne.

Jeg vil gerne sige med det samme, at VS mener, det er vigtigt at forhindre Dankortet, og det må ske gennem lovgivning. Hvis jeg kort skal forklare, hvad vi mener med lovgivning på dette område, vil jeg sige ikke bare for Dankortet, men generelt for konto-, kredit- og købekortområdet: det må være en lovgivning, der i hvert tilfælde hindrer misbrug og samkøring af dataoplysninger, der i hvert tilfælde hindrer diskriminering af socialt svage grupper eller andre grupper. Det må være en lovgivning, der i hvert tilfælde hindrer, at kortene får en negativ effekt på udviklingen inden for butiksstrukturen. Jeg tænker her selvfølgelig først og fremmest på nærbutikkerne og på de butikker, der ligger i de små samfund. En lovgivning må også sikre, at der kommer fuld offentlig kontrol med alle kort, for der er jo mange kort i forvejen, og den må sikre, at det er dem, der i dag tjener på kortene, der også kommer til at betale det.

Det er de forskellige kæder, der i dag udsteder kort, og det er bankerne, der nu ønsker et generelt kort, et såkaldt Dankort.

Det helt centrale spørgsmål er selvfølgelig, hvem der har gavn af Dankortet eller et tilsvarende generelt kort, og svaret er ikke særlig vanskeligt: det har banker og sparekasser, der gennem dette kortsystem håber at få monopol på området. Det betyder altså en uhyre centralisering, som vi er modstandere af. Hvis kortet indføres, vil det give bankerne særdeles gode muligheder for at få øget indtjening, dels i form af besparelser på checks, dels på lønomkostningerne. Antallet af checks ønsker bankerne jo i forvejen at få minimeret ved at indføre et gebyr på 2 kr. pr. check på under 1000 kr., og det gør de selvfølgelig, fordi de ønsker at få et så stort marked som overhovedet muligt for Dankortet. De ønsker at øge interessen og at presse forbrugerne til at vælge Dankortsystemet. Fremfor f.eks. at beholde det checksystem, de har nu, kommer man altså med et checkgebyr, som helt klart er et led i det.

Desuden vil der oplagt være mulighed for at tjene på det gebyr, der lægges på de enkel-